

מזל:

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

עין משפט
גר מצוה

פ א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 עזרות וטובים הלא י
 תגל לאוין תמ טושיש
 יד פי קמב טפי ד
ז ח ט י ז ח ט י ז ח ט י
 טושיש טס טפי ז
ח ט י ז ח ט י ז ח ט י
 חמלוט חמלוט
 הלאס תמ טג לאוין קלד
 קמב טושיש יד פי קלד
 טפי ז
ט י ז ח ט י ז ח ט י
 עזרות וטובים טה חמל
 יד קמב לאוין תמ טושיש
 יד קמב טפי ז
י ז ח ט י ז ח ט י ז ח ט י
 טושיש טס טפי ז
א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 תמ טס טפי ז (טיד סי)
 קלט:

מוסף רש"י

הרובא בשמחה

רבינו חננאל

טעל הימים מן האשדות
עצים אמור בהנאה.
העם כל התנוה אר
שקש ויחזק אם ישי יצו.
אשר בו את המס תבנה
בהנאה תנשכר באהות
כל לא יאמר אמר אלה
נאנו לים העלה אמר
לא אין פדון לעבודת
כוכבים השתא רבנו
לעליצי דמי לא יאמר
השעה שנודרלה בובל
עבודת כוכבים אין פיה
שנשטפתה בכרשיו
הרומה פאן ינחור א רבנו
רעצנו אש ומחמיר רבנו
אמר אמר בהנאה תבנה
כדלו ורי לא יאמר לא אסר
כל אלא בני שער אסר
כלבלב לא פאן אית כל
למערב בובל לעליצי עליה
אמר אמור דשטפת
לחור מקבול יומותיו
העיסע ער
שיהי בני לחמך ששאר
כל תרומה באיסורא
עבודת כוכבים מן ששפת
לה אלא לעליה א
דחיא שדה שנודרלה
כובל כל עבודת כוכבים
לוי יסי רבנו אית
לעליצי ר יסי יס וזה
השעה מותר אית ליה.
אמר עבודת כוכבים
משאר אמור.
במשנתו ר יסי לדרבה
הזנה אקפו אר לרורי
וזה רבנו עומר.
לרורי וזה רבנו
אמר אית כלו וזה גורם
אמר אשחור ויתק
אמר אשחור ויתק

בימות שבעה והאלה
 היתה לה שמורת כוכבים
 נשרת עליהן והיה להן
 לזבל. תמצא תחקק
 והבינה. תמצא ויהיו
 אסמין. והבן מרי העל
 ביותן. וישמר שנים יתיר
 מהם. ששארם המה
 מרי מרי. שבתה במרגלית
 בכסותה כפרה כל מוסיל
 המקרישין. מה שהשיבת
 בעור. שמוכרו לנד
 ימושין. בדמים שנים
 עשר. אמר רבי יהודה
 אמר שמואל הלכה כרבי
 יוסי. ואסקנה הדא
 נהיה. דאדוכיה כובל של
 עזרות כוכבים ושלהוה רב
 עמרם. עמרם דרבי יוסף
 ושלהי להי אמינו
 הלכה כרבי יוסף.
 ושל רבי אהרבה
 קיסס. ושהו רב
 זכור. אסור כהנא רבי
 אליעזר. רבי יוחנן
 תנא להי המלה. ויציאה
 אלא תאמר מה רבי אליעזר
 אומר. רבי יוחנן תנא להי
 המלה. אלא מורה הדא
 אגוה. תימין. ויציאה

אָרַג בו את הבגד אסור בהנאה. בירושלמי דפיקין פריך מ"ש
מין נפק דלמרי' ימכר חזן מדמי' מין נפק שבו דה"נ ימכר
חזן מדמי' אסור שבו והכי איתא התם א"ר חגי כד נחמיה מן
צילאף אצמחי' ר' יעקב בר אבהו ימי מקשי' נטל הימנה כרכר
אסור בהנייה ארג בו את הבגד
אסור בהנייה ותניין ימכר כולו לנעיד
כוכבים חזן מדמי' מין נפק שבו א"ר
יעקב בר אבהו חגי קשימא חגי קשימא
ליקא כדון תמא' אין דרך בני אדם
ליקא מן העובד כוכבים ברכ הכה
נעיד בני אדם ליקא בגד מן העובד
כוכבים פריס וליפקי אסור למכרו
לנעיד כוכבים דחיישין שמה' ימכרנו
לשרא'ל התם אין דרך ליקא מן העובד
כוכבים ו' וכן י"ל בגמ' בו חת הפה
דרך ליקא פת מן העובד כוכבים: ו'
שקול ארבע זוזי ב' ולמכרו כל

אחד בסף עלמו אמר לו כן
השפירש רש"י: לא רבי עובדין
ש' ששורים. כ' נקוטטורס והא דלמח
שמואל ברי פירקין (דף מה.) דלמח
ששברי עבודת כוכבים מותרין בהנאה
למולאן הסם לא חזין לשמכניה
המלאייליה דלמחין עובד כוכבים שזרן
והסם מיירי בהלכות ששפזרה ולא
השפזרה העובד כוכבים וקשה דל"כ
מחא מקשה לעיל (דף מה.) לרשב"ל
עובד כוכבים שזרן הסם שלא שפזרה
מותר כוכבים דהא רשב"ל ושמואל
קמו נחד שיטה בשברי עבודת
כוכבים לכן נראה לפרש דהסא מיירי
שזרין לשזר קיסמין ועופים ומד
מינחין (ו) לעובד כוכב ודכ
למח הקיסמין הטופלים ממנה
י"ל דהסא מיירי בשברים שמואלן
בלא עיקר עבודת כוכבים אבל
הסא מיירי שכל השברים יחד וכן
הוא מונה אמר עובדין לשברים
לפי זה קשיא מחא פירן לעיל
דבן דהא הוה הסם לא השברים
יחד אבל הסם לא היה דרכה ליזכר
עיקר עבודת כוכבים קיים
דמימר אמר אידי לא אלנה נפשה:

הדרך עלך כל הצלמים

דברי ישמעאל: אפילו תרתי נמי ליתסרו. ה"ה דהוה מני למימר אפי' חדא נמי ליתסר אללא משום דמתני' נקט שתיס מותרות נקט נמי הכא שתיס: במקורבות

ומ"ם אין עובדין לשכרין לא דכ"ע עובדין לשכרין ור
קמפליג מ"ם שכרי שכרים אסורין ומ"ם שכרי שכרים
שכרי שכרים מותרין והכא 'עבדות כוכב' של חליות ו
קמפליג מ"ם כיון דהדיוט יכול להחזירה לא בטלה ומ
בטלה אלא דרך גדילתה דהיינו אורחיה הא לאו גדילתה

הדרך על כל הצלמים

רבי ישמעאל אומר שלש אבנים זו בצד זו בצד מרקולים אסורות ושתי מותרות וחכ"א בשנראות עמו אסורות ושאינן נראות עמו מותרות: **גמ'** בשלמא רבנן קסברי עובדין לשברים נראות עמו דאיכא למימר מיניה גפיל אסורות שאין נראות עמו מותרות אלא ר' ישמעאל מאי קסבר אי עובדין לשברין אפילו תרתי נמי ליתסר אי אין עובדין לשברים אפי' חלת נמי לא אמר רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן בידוע שנשרו ממנו דברי הכל אסורות ואפילו למ"ד אין עובדין לשברים ה"מ עבודת כוכבים דלאו היינו אורחיה אבל הכא דמעיקרא תבורי מתברי היינו אורחיה כי פליגי בסתמא במתורות

וַיִּגְמְרוּ מִפְרָס טַעְמָה: שְׁנֵאוֹת עֹמֹ. דְּנִרְחָה שְׁנֵפְלֵי מַשֵּׁ אֲסוּרוֹת בֵּין ג' בֵּין שְׁמִי: וְשִׁלִּין גְּרָאִין
גמ' עוֹבְדִין לַאֲבִירִים. כֹּל הַאֲבִירִים הַזֵּהוּקוֹת שֶׁם נְחוּסְפֵי עַל הַמְּקוּלִים וְעֵשָׂה (ד) גְּדוֹל עֲבוֹדָתָם
 כְּרוֹבֵצִים. וְהַשָּׂא לֹא חָשִׁי לְהוּ מְקוּרָתָ אֵלָּא עֲבוֹדָתָ כּוֹבְצִים צִפְנֵי עֲמָה: מַעֲיָקָרָ חֲבוּרֵי

לאיסור. אבל כרכור ראיתיה בעיניה אימא מרדי לחו לרבנן ואי אתמר פלוגתיהו בכרכור. וזו. ולא תימא בפת לבדה איי אליעזר ויליך נואה לים המלח אלא אפילו נתרבה חבית דרב חסדא דאמר ליה להנאות גברא דאתערבא את חבית יין שן דסחם ינא שן עובד מר לו כן חסדא ויל שכול ד' וזוי דמי חבית יין ורשי כנהרא ושאר חביות מתורות לך

מִתְבָּרֵךְ כְּרִכּוֹר. דְּוִלְיָו בְּלַע"ו: גַּב' בָּהָא קִמְר ר"א. דִּיש פֿעִדְיוֹן: ל"פ. דִּיש פֿעִדְיוֹן: אַלף פֿת. מַשּׁוֹס דְּלֵא מִנְכְּרָא בִּיה אִיסוֹר מִמַּשּׁ: אַבֵּל חֲבִים. שֶׁל יוֹן נֶכֶךְ שֶׁנִּתְעַרְבָה בְּחִבּוּיֹת שֶׁל הַיָּמָר חוֹנֵן אֶסְרוּרֹת בְּהַגָּה וְאִין לֵה תִקְוָה בְּהוֹלֶכֶת הַגָּה לִים הַמַּלְאָךְ לִהְיוֹר

והמזכר כל חצית צדדה או להשקות
מין לתמרים עובדי כוכבים משום
דליתיה לאפור עשייה אבל מוכרין
כולן חוץ ממנו יין נסך שבהן להשתא
לא ממהני מחבית דליתא: ונאסרי
לך. בהנאה למכרן לצד לצד או
לשמות מוכר כביסה או להשקות
לעובדי כוכבים, ולא דמיא דין מילתא
פלוגתא דרשב"ג ורבנן דפליגי ב'פ'
בתרא (לקמן עד). ביין נסך שגפול לצד

כילו אסור דהאיה רש"ג אומר מוכ
כילו לעובדי כוכבים חזק מדמי יין נסך
שבו דהאיה מרחיבה ספירה לאו
כרגנן דהאיה דלחין פדיון לין נסך
ומיהו כי מוזנין ליה חזק מדמי יין
נסך שבו לא מיתבני מיין נסך מדי
ס' משום דליתיה לאיסורא בעיניה:
מתנ"י יעיד מעטלה. לאשירה:
קיסוס. קיסמין יבשין שצילין טל
לצרכי לשקוף. **זרד.** זרדנין לחין

שנה: לזכרה. לייסודה: גמ' אופן
שפטים: שפיטה לזכרה ולא צנהל;
מה ספא עליהם. שפאין מן צנהל ו'
לאו: ישראל שפיטה כו' אסור. שפין
ישראל צנהל ענדת כוכבים: רב
אמר. אע"פ שצנהלנה מאלה
זכירה ביטול (ו) וכל קיסם וקיסם
נעשית ענדת כוכבים כפי עמה
רבה וכן מזה הדין.

אין עבודת כוכבים ליריבה נבעל אלף כשיא דרך גילתסה. חבל וז ששתברה בעלה מעמדה דמימר אמר אייה נפשה לא חבלה להוא גברא מללה ייה: לא דע' עוודין לשכרים. משתכרו מחללין והא דלמר שמואל גריס פירקין (דף מה.) אפי' שכי

לעזי רש"י

דויליו (ריוויל). עץ
מתודד המשמש להפדרת
חוט השני לפני העברת
הכוכב בניהם.

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

לה כדולת עלמא לא מליגי
דעובדין לשברים והמא
כשברי שברים מליגי רב
אוסר ושמואל אמר מותר
איבעית חימא כולי עלמא
לא מליגי דאין עובדים
לשברים ובעבודה כוכבים
של תולדות ההגדות יכול
להחזירה מליגי. רב סבר
בין דהדיט יכול
להחזירה לא בטלה
ושמואל סבר אין עבודת
כוכבים צריכה ליבטל
אלא דרב ושלמא כוונ

גידוע ויכוסות דהיינו אורחיה אבל הא שביניה כיון דלאו דרך גבילהה היא לאו היינו אורחיה ומותרת:

הדין עקר כל הצלמים אסורין

י"ב ישמעאל אומר שלש אבנים זו בצד זו (בצד) מרקוליס אסורות ושתים מותרות וחכמים אומרים את שניארה עמו אסור את שאני נראה עמו מותר. וזכמ"ר (אוממר) ר' יוחנן בירוע שישויו אבנים הללו מן המרקוליס רבין

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones